

den paa Dagsordenen, som jeg mener til Mødet imorgen; men jeg maa da gjøre opmærksom paa, at det medfører, at de, som ønske at stille Ændringsforslag til anden Behandling, maae være beredte paa, at Thinget kan beslutte, at Sagen foretages extraordinært til 2den Behandling, sandsynligviis i Mødet imorgen. Ændringsforslagene maae altsaa være afgivne enten iaften eller imorgen tidlig.

Vi gaae derefter tilbage til den første Sag paa Dagsordenen, som angaaer eventuelt, forsaavidt Thinget dertil giver sit Samtykke første Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse for Indenrigsministeren til for Kongeriget vedkommende at afflutte et Laan af indtil 300,000 £strl. Denne Sag er paa Dagsordenen sat til første Behandling, under den Forudsætning, at Thinget vil meddele sit Samtykke dertil. Den Frist, som er foreffrevet for, at Sagen kunde komme til 1ste Behandling, er ikke forløben. Thinget maa altsaa, da det er en Afvigelse fra Forretningsordenen, give sit Samtykke dertil, hvilket gives med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det eenstemmig med 38 Stemmer, at første Behandling foretoges extraordinært i dette Møde.

Derefter fattes Sagen under Forhandling.

Bessely: Da Spørgsmaalet forelaa om at behandle denne Sag extraordinært, da stemte jeg for en saadan Afvigelse fra Forretningsordenen, men naar jeg seer hen til Indholdet af nærværende Lovforslag, da forekommer det mig ikke, at der er Anledning til at fremskynde denne Sag saameget; det vilde for mig stille sig ganske anderledes, dersom den høitærede Indenrigsminister havde fremstillet sig for Thinget med et Lovforslag, som gik ud paa, at han havde affluttet et Laan, og at han nu begjærede Thingets Anerkjendelse af Rigtigheden af en saadan Fremgangsmaade, da vilde jeg sige, der var den største Villighed i, at en saa hurtig Afgjorelse som mulig af et

saadant Spørgsmaal fandt Sted; men naar det nu efter de Dplysninger, som ere be kendte, vides, at Laanet for det Første ikke er affluttet, og dernæst at Pengene først kunne erholdes i Løbet af Januar Maaned, da er det med Hensyn til dette Indhold, at jeg ikke skønner, at der behøves dermed at hastes. Jeg troer derfor, at det trænger til noget nærmere Dplysning. Vender jeg mig dernæst til selve Sagen, da er det jo be kendt, at Forslaget er foranlediget ved den Stilling, hvori vi for Dieblivet befinde os. Jeg har vel hørt denne Stilling benævnes som en Pengekrisis, jeg antager en saadan Benævnelse for urtgigtig; jeg har ogsaa hørt den benævne som en Handelskrisis, ogsaa en saadan Benævnelse antager jeg for urigtig; jeg troer, at hverken den ene eller den anden Benævnelse udtrykker, hvad den skal udtrykke. Den tilkjendegiver den Stilling eller de Conjunctioner, hvori vi for Dieblivet befinde os. Her er ikke Tale om en Handelskrisis alene; her er ikke Tale om, at en eller flere Kjøbmænd skulle være nødte til at gjøre Opbud, at en stor Deel af vore Kjøbmænd, baade i Hovedstaden og i Provindsferne, have mistet det Halve af deres Formue, og at en anden stor Deel af Kjøbmændene er udsat for at tabe deres hele Formue; det er dog ikke tilstrækkeligt til at opfatte Forholdet saaledes, som det er i Virkeligheden; det er heller ikke tilstrækkeligt at sige, at vi befinde os i en Pengekrisis, naar man derved forstaer, at Discontoen er stegen til en Høide, som man i mange Aar ikke har kjendt; og at man har endogsaa til en saadan Britis Banskælighed med at skaffe Penge tilveie. Efter min Opfattelse af Forholdene er der indtraadt en total Standstning af Pengecirculationen, og næsten et ligesaa stort Dphør af Tillid og Credit; det er, saavidt jeg har kunnet opfatte Forholdene, saaledes som Conjunctionerne ere. Hvad der altsaa er nødvendigt at gjøre, det er at bringe Tillid tilveie, at bringe Pengene igjen til at circulere; man troe ikke, at det er et Spørgsmaal, som blot indskrænker sig til enkelte Klasser af Landets Indvaanere; nei! Forholdet og Conjunctionerne ere for Dieblivet saadanne, at jeg desværre maa benævne det som en Ulykke for hele Landet; det er ikke enkelte Folk, som